

מתעוררים ברוחמים, כך גם למעלה מתעורר שופר אחר עליון, ומוציא קול שהוא רוחם, ומתרובבים קול בקול, רוחמים ברוחמים, ובהתעוררות של למטה מתעורר כך גם למעלה. ואם תאמר, איך יכול קול של למטה או התעוררות של למטה להתעורר - כמה בן? בא וראה, עולם הפתחות עוזם לקביל פמי, והוא נקרא אבן טבא, והוא עולם העליון לא נותן לו, אלא כמו שהוא עומד. אם הוא קים בהארה פנים מלמטה, כמו כן מAIRים לו מלמעלה. ואם הוא עומד בעצבות, נותנים לו דין בגנוו. כמו זה, (תהלים ק) עבדו את ה' מושך לעצמו שמחה אחרת עליזונה. כך גם זה העולם הפתחות - כמו שהיא מתעורת, כך מושך מלמעלה. משום כך מקדים ישראל ומעוררים בשופר קול שהוא (סוד של הרחמים) כלול באש ומים ורוח, ונעשה אחד, וועלה למעלה, ומכה באבן הטובה ה'ו, ונעצב בגנוו אילו של התקול הזה, ואנו כמו שמחה לה, כך מושך מלמעלה.

ובין שנקנת בקהל זה, רוחמים יוצאים מלמעלה ושולטים עליה, ונכללת ברוחמים מלמטה וממעל. וכן מתרובב הצד الآخر, (מסתכל וראה בהארה הפנים) ונחלשacho ולא יכול לקטרג. והאכן הטובה ה'ו קימת בהארה הפנים מפל האזרדים - בהארה של למטה ובהארה של למעלה. טבי עומרת בהארה של למטה? היה אומר ביום הփוריים. וביום הփוריים מאירה האבן הטובה ה'יה באור של למעלה מתוך האור של העולם ה'ב, ומתרובב

דאיו רוחמי, ואתערעו קלא בקהל, רוחמי ברוחמי, ובẤתערותא דלטף, אתער ה'כ נמי לעילא.

ואי מימה, היך יכול קלא דלטף, או אתערותא דלטף לאתער, ה'כ נמי. פא חזי, עלמא תפאה, קיימא לך לא פדר, והוא אקרי אבן טבא. וועלמא עלאה לא יהיב ליה, אלא בגונא דאיו קיימא. אי איו קיימא בנהייו דאנפין מפטא, וכדין ה'כ נחרין ליה מלעילא. ואי איו קיימא בעזיבוי, יהבין ליה דינא בקבלה.

בגונא דא, (תהלים ק) עבדו את יי' בשמה. חדרה דבר נש, משיך לגביה חדרה אהרא עלאה. ה'כ נמי ה'אי עלמא תפאה, בגונא דאיי אתעטרת, ה'כ אמשיך מלעילא. בגין כך מקדים ישראל, ואתער בושופר קלא דאיו (ריא רוחמי) כליל באש ומיא ורוחא, ואתערbid חד, וסלקא לעילא, ובטע בהאי אבן טבא, ואצטבע באינון גונין דה'αι קלא, וכדין כמה דאתה זוית, ה'כ מישיך מלעילא.

ובין דאתקנת בהאי קלא. רוחמי נפקאי מלעילא, ושרין עלה, ואתקליילא ברוחמי, מטהה ומליילא. וכדין אתערוב סטרא אחרא. (אסתכל וראה בנהייו דאנפין) ואתחלש תקיפה, ולא יכול לקטרג. והאי אבן טבא, קיימא בנהייו דאנפין, מכל סטרין, בנהייו דלטף, ובנהייו דלעילא.

אימתי קיימא בנהייו דלעילא, הו אומר ביום דכפורי. וביום דכפורי אתנהיר ההוא אבן טבא, בנהייו דלעילא, מגו בנהייו דעלמא דאתמי, (אתערוב ההוא דלטפו) וכדין מתקניין ישראל למפא חד שעיר,